

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t**

Az ügy száma: Kfv.V.35.139/2018/11.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve.

A felperes képviselője: KPMG Legal Tóásó Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Tóásó Bálint ügyvéd

Az alperes: Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal

Az alperes képviselője: dr. Gibolya Zoltán jogtanácsos

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat
bírószági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős ítélet: Miskolci Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 2017. november 28. napján kelt
11.K.27.100/2017/26. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
11.K.27.100/2017/26. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon
belül 100.000 (azaz százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra
3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati
eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A munkaerő-kölcsönzés főtevékenységű felperes székhelye

- Budapesten található, 2014. évben Borsod-Abaúj-Zemplén megyében Miskolc, továbbá Abodon rendelkezett fiókteleppel.
- [2] Megyei Jogú Város Önkormányzati Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2014. évre helyi iparüzési adó (hipa) adónemben végzett ellenőrzés eredményeként a 2016. augusztus 30. napján kelt határozatával a felperest 2014. évre 40.339.800 Ft adókülönbözet, 20.169.900 Ft adóbírság és 1.179.355 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2016. december 8. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Döntése (egyebek mellett) a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 35.§ (1) bekezdés, 39.§ (2) bekezdés, 52.§ 31. pont, a mellékletének 1.1. pont rendelkezésein alapul.
- [5] Indokolása szerint az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy felperes a Miskolc telephelyén, valamint e telephelyen kívül, de Miskolc településen foglalkoztatott munkavállalókat. A munkaerő-kölcsönzés keretében a Miskolcra kikölcsönzött foglalkoztatottak után felmerült személyi jellegű ráfordításokat Abod településen vette figyelemmel arra hivatkozással, hogy az egyes projektek irányítása e faluból történt. Abod településen nincsen bevezetve hipa.
- [6] Az alperes kifejtette, hogy a személyi jellegű ráfordításokkal arányos adóalaprészmegosztás során az egyes foglalkoztatottakat azon telephely szerinti településeken kell figyelembe venni, ahol ténylegesen munkát végeznek, vagy a telephelyen kívüli településen dolgozó foglalkoztatottak esetén, ahonnan a munkák végzésére kirendelik. A településhez tartozó foglalkoztatottak gyűjtő fogalmába beletartoznak egyrészt a kizárólag az adott településen, másrészt e településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek, ha irányításuk e településről történik.
- [7] A felperes Miskolc telephelyén foglalkoztatottak után a személyi jellegű ráfordítást Miskolc Önkormányzat illetékességi területén kell figyelembe venni. E telephely szerinti településen: Miskolcon munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztatottak után felmerült személyi jellegű ráfordítást szintén Miskolc településen kell figyelembe venni a Htv. melléklet 1.1. pontjának első mondata alapján, figyelemmel arra, hogy felperesnek Miskolc Önkormányzat területén a Htv. szerinti telephelye van és a kölcsönzött munkavállalók ténylegesen Miskolc településen végeztek munkát.

A kereseti kérelem

- [8] A felperes keresetében az adóhatározatok megváltoztatását kérte akként, hogy általa az abodi kölcsönzési irodából irányított, Miskolc területén munkát végző, oda kölcsönzött

munkavállalók, mint változó munkahelyen munkát végzők utáni személyi jellegű ráfordítások - miután azok az abodi kölcsönzési irodához, az irányítás helyéhez, és nem Miskolchoz, a munkavégzés helyéhez - allokálódnak, nem veendő figyelembe a miskolci hipa kötelezettség számításakor.

- [9] Előadta, hogy a vizsgált időszakban Borsod-Abaúj-Zemplén megyében Abodon volt a munkaerő-kölcsönzési irodája, innen történt a régióban a munkaerő-kölcsönzési szerződések alapján kikölcsönzött munkavállalók irányítása. Az abodi irodán kívül telephelyet üzemeltetett Miskolcon is, ugyanakkor e telephelyen elsősorban toborzási és adminisztratív tevékenységet látott el, továbbá innen végezte a munkaerő-kölcsönzéstől független munkaerő-közvetítő tevékenységét.
- [10] Jogi álláspontja szerint a munkaerő-kölcsönzés keretében Miskolc településen foglalkoztatott munkavállalókra a Htv. melléklet 1.1. pontjának nem az első, hanem az ötödik mondata alkalmazandó, mert a „kölcsönzött munkavállalóinak munkavégzési helye önmagában nem keletkeztet a számára e munkavégzési hely szerinti településen Htv. szerinti telephelyet”, a munkájuk pedig semmilyen módon nem kapcsolódik a toborzási tevékenységet ellátó egyéb, a Miskolc telephelyhez.
- [11] Hivatkozott a Pénzügyminisztérium által 2010. május 20. napján kelt állásfoglalásban foglaltakra.

Az elsőfokú határozat

- [12] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [13] Indokolása szerint jogértelmezési kérdésben kellett döntenie, a Htv. melléklet 1.1. pontját: a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerét kellett értelmeznie.
- [14] Kifejtette, hogy amennyiben valamely vállalkozás egy adóévben több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési adóköteles tevékenységet, a Htv. értelmében köteles az adó alapját az egyes önkormányzatok között megosztani. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számítását rögzíteni kell a későbbi ellenőrzések érdekében. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő kell, hogy legyen a vállalkozás adóalapjának az összegével. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszer esetén a székhely és a telephely szerinti településekhez tartozó foglalkoztatottak után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a számvitelről szóló törvény szerint azok a minősített költségek tekinthetők, amelyek a társasági adóról és az osztalék adóról szóló törvény szerint

- elismert költségnek minősülnek.
- [15] A felperes foglalkoztatott alkalmazottakat a Miskolc, ...alatti telephelyén, amely alkalmazottak után helyesen Miskolc Önkormányzatához került allokálásra az adófizetési kötelezettség. A felperes a perben ezt nem vitatta.
- [16] Érelmezte azonban a Miskolc településen munkaerő-kölcsönzés keretében - tehát nem a Miskolc,alatti telephelyen - foglalkoztatott munkavállalók utáni adóalap megosztásának a hatóság által alkalmazott módszerét.
- [17] Abban osztotta az elsőfokú bíróság a felperes álláspontját, hogy nem a kölcsönvevő irányítási jogához kell allokálni az adókötelezettség keletkezésének helyét, a kölcsönadó telephelye alapozza meg az adókötelezettséget.
- [18] Az elsőfokú bíróság értelmezve a Htv. melléklet 1.1.pontját - figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott határozatrész kizárólag a Miskolc,illetve a Miskolc településen foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozott - azt állapította meg, hogy annak ötödik mondata (amely szerint: „a településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik”) a felperes ügyében nem alkalmazható. Jelen esetben ugyanis nem állapítható meg, hogy településen kívül, változó munkahelyen foglalkoztatott személyekről lenne szó. E jogszabályhelyet akkor kell alkalmazni, amikor olyan településen kívül, más településen dolgoznak az alkalmazottak, amely településen nincs sem székhelye, sem telephelye a felperesnek, azaz a településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek azon személyek, akik a telephely szerinti településen kívül, azaz Miskolcon és Abodon kívül, más településen voltak foglalkoztatva. Ez állapítható meg pl.: a Felsőzsolcán foglalkoztatott alkalmazottaknál.
- [19] Az irányítás helye csak azon foglalkoztatottak esetében releváns, akik Miskolc és Abod településen kívül is voltak foglalkoztatva. Nem volt alapos ezért felperes azon hivatkozása, hogy a tényleges irányítás Abodon történt, mivel a hatóságnak nem az ötödik mondatot kell alkalmazni. Nincs jelentősége ezért annak sem, hogy az alperes megállapította-e azt, Abod volt az irányítás helye; ilyen megállapítást azonban a hatóság nem is tett.
- [20] E jogértelmezésen nem változtat a Pénzügyminisztérium 2010. május 20. napján adott állásfoglalása sem, amely azt tartalmazza, hogy a kölcsönadott munkavállalók munkavégzésének helye szerinti település vonatkozásában szó sincs az adóalap megosztás kötelezettségéről, sőt adókötelezettségéről sem, feltéve, hogy a településen a munkaerő kölcsönzőnek más ok miatt nincs telephelye (nincs irodája). Jelen esetben ugyanis ez a kitétel állapítható meg, a munkaerő kölcsönzőnek, azaz a felperesnek azon a településen, ahol a munkavégzés helye

megvalósul, azaz Miskolcon telephelye van.

- [21] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a személyi jellegű ráfordítással arányos módszernél a melléklet 1.1. pont első mondata alkalmazásával kell megosztani az adóalapot, és azt kellett vizsgálni, hogy az adott székhely, telephely szerinti településhez mely foglalkoztatottak tartoznak. Elsőként azt kell vizsgálni, hogy az adott munkavállaló hol, mely településen végez munkát, a következőben pedig azt, hogy ezen a településen van-e telephelye, illetve székhelye a cégnek. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a munkavállalók Miskolcon végeztek munkát, e településen a felperesnek telephelye van, ezért Miskolchoz tartozónak minősülnek e foglalkoztatottak.
- [22] A munkaerő-kölcsönzés és munkaerő közvetítés - az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - jelen esetben nem különíthető el. A munkaerő-közvetítés a munkaerő-kölcsönzés részét képezte, ahhoz szükségszerűen kapcsolódott, ezt pedig az eltérő TEAOR szám sem befolyásolta. Az elsőfokú bíróság rögzítette, arra kérdésére, hogy hol történt a munkaszerződések aláírása, a felperes kitérő választ adott, akként nyilatkozott, hogy annak nincs jelentősége az irányítás helye miatt. Nem igazolt, hogy a munkavállalók Abodra mentek volna szerződést kötni, azt módosítani, esetleg onnan utalták volna át a munkabérüket. A toborzási- közvetítési tevékenység szorosan összefügg a felperes munkaerő kölcsönzési tevékenységével, nem elkülöníthető, ezért e munkavállalók Miskolchoz, mint telephelyhez tartozó munkavállalóknak minősülnek.

A felülvizsgálati kérelem

- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan a határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [24] Az elsőfokú ítélet sérti az elsődleges kérelem szerint a Htv. mellékletét, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§, 221.§ rendelkezéseit, a másodlagos kérelemben foglaltak alapján a Pp. 3.§ (3) bekezdés, 206.§, 221.§ előírásait, míg a harmadlagos részében a felperes súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésekre hivatkozott. A felperes jogi álláspontját a keresetben kifejtettekkel azonosan tartotta fenn.
- [25] Felülvizsgálati kérelme „1. Tényállás” részének 1.1. pontjában bemutatta a tevékenységét, az 1.2. pontjában ismertetette az előzményeket, 1.3. pontban az adóhatóság eljárásait, 1.4. pontjában az elsőfokú bíróság eljárását. Kérelme 2. pontjában a felperes részletezte „a támadott ítélet jogszabálysértő”

voltát, amelynek összegzése szerint az elsőfokú bíróság „tévesen értelmezte a Htv. mellékletének vonatkozó rendelkezéseit, a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét teljes mértékben elutasította, megalapozatlanul, nem kielégítően indokolta meg, miként jutott az ítéletben foglalt következtetésekre. Nem vizsgálta azon indítványát, hogy miért Miskolcra allokálандók a személyi jellegű ráfordítások abban az esetben, ha a Htv. mellékletének 1.1. ötödik mondata nem alkalmazandó, és erre indokolást sem adott, ahogyan arra sem, miként értékelte a benyújtott okirati bizonyítékokat.

- [26] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [27] A felperes további beadványában fenntartotta a felülvizsgálati kérelmében foglaltakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [29] Elsődlegesen kiemeli a Kúria, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatta felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262.). Az alperes felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, a Kúria felülvizsgálatának kereteit felperesnek - az előterjesztésére nyitva álló törvényes határidőn belül benyújtott - felülvizsgálati kérelme és annak tartalma határozta meg. A felülvizsgálati eljárás során felperesi részről becsatolt további észrevétel, nyilatkozat a felülvizsgálati kérelmet - jogszabályi lehetőség hiányában - nem egészítheti ki.
- [30] A továbbiakban rögzíti a Kúria, hogy a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, feladata a jogvitákban a felek jogainak érvényesítése. A bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van [Pp. 2.§ (1) bekezdése, 3.§ (1)-(2) bekezdései], a keresetről a per érdemében ítélettel határoz, az írásba foglalt ítéletnek tartalmaznia kell az ítélet rendelkező részét és indokolását [Pp. 212.§ (1) bekezdés, 220.§ (1) bekezdés d) pont]. Az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen (Pp. 215.§).
- [31] A Kúria a közigazgatási határozatok, a kereset, a jogerős ítélet, illetve a felülvizsgálati kérelem összevetése alapján

megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírálta [Pp. 213.§ (1) bekezdés], rendelkezését részletesen megindokolta, megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű.

- [32] Hangsúlyozza a Kúria, a jogalkotó részéről a bíróság számára meghatározott azon perjogi alapelv [Pp. 3.§ (2) bekezdés], hogy a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, kötelezést tartalmazó normában megtalálható a Pp. „Határozatok” című fejezetében is akként: a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen (Pp. 215.§), továbbá a felülvizsgálat című fejezetben is, ugyanis a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [Pp. 275.§ (2) bekezdés], azonban csak abban a részben, amelyre volt a törvényes határidőben előterjesztett kereset. A Kúria mindezeket azért emelte ki, mert a felek részéről benyújtott, a jogi álláspontjaikat tartalmazó beadványok csak és kizáróan azon részeikben értékelhetők, amelyekben a törvényes határidőn belül benyújtott keresetrészekhez köthetők.
- [33] A keresetében felperes egyértelműen a hatóság jogértelmezését vitatta, a keresetlevél 6. oldalán az első bekezdésben kijelentette, hogy „az alperesi határozat a Htv. melléklet 1.1. pont ötödik mondatának helytelen értelmezésén alapul”, amely keresetet kifejezetten megerősített a per első tárgyalásán is, a 10. számú jegyzőkönyv szerinti előadta: „fenntartjuk a kereseti kérelemben foglaltakat, itt egy jogértelmezéssel kapcsolatos jogvitát kell eldöntenie a bíróságnak”, (...) „csak a kikölcsönzött munkavállalók vonatkozásában vitatjuk a határozatot”.
- [34] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Htv. alkalmazott jogszabályhelyeinek és mellékletének – a jogalkotói akarattal egyező – jogértelmezésével hozta meg ítéletét.
- [35] Az irányadó jogszabályok szerint adóköteles az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység. Az adó alanya a vállalkozó. Adóköteles iparűzési tevékenység: a vállalkozó e minőségben végzett nyereség-, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége (Htv. 35.§, 36.§). Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén vagy külföldön végez állandó jellegű iparűzési tevékenységet, akkor az adó alapját – a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően – a vállalkozónak kell a mellékletben meghatározottak szerint megosztania [Htv. 39.§ (2) bekezdés]. A felperes több önkormányzat illetékességi területén működtetett telephelyet, az adó alapját ezért meg kellett osztania.
- [36] A hipa megosztásának szabályait a Htv. melléklet tartalmazza. Az 1. pont értelmében: „Az a vállalkozó, akinek a tárgyévét

megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, az 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni. Az 1.1. pont szerint - amelyet a hatóságot követően a kereset alapján az elsőfokú bíróságnak is értelmeznie kellett - a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere a következő: „A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak - ideértve a magánszemély vállalkozó [52.§ 26. a)-d) pont] esetében önmagát is - után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén - az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül - 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. Ha a nem magánszemély vállalkozó ügyvezetője (a vállalkozónak a társasági szerződésben, az alapító okiratban képviselőjére feljogosított magánszemély) után az adóévben személyi jellegű ráfordítás nem merül fel, akkor ezen ügyvezető után 500 000 forintot kell figyelembe venni személyi jellegű ráfordítás címén. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.”

- [37] A Htv. melléklet 1.1. értelmezését a kereset szerint azokkal a munkavállalókkal kapcsolatosan kellett elvégezni az elsőfokú bíróságnak - azt az alperes a határozata kapcsolódó részében foglaltak szerint már megtette -, akik a Miskolc,.....alatti felperesi telephelyen, illetve Miskolc településen voltak foglalkoztatva. Egyetért a Kúria az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Htv. melléklet 1.1. pontjának ötödik mondatát a hatóságnak alkalmaznia nem kellett, mert teljesült felperes vonatkozásában - a minisztérium állásfoglalásában is kiemelt - azon feltétel, hogy Miskolc településen telephellyel rendelkezik, így településen kívüli, változó munkahelyen foglalkoztatás - a Miskolc,alatti felperesi telephelyen, illetve Miskolc településen foglalkoztatott - érintett személyeknél nem valósult meg. A „településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek” törvényi tényállás teljesítettségének hiányában az ötödik mondat, amint azt az elsőfokú bíróság és az alperes helytállóan megállapította, nem volt alkalmazható, az adóalapot a hatóság az első mondatban foglalt módszerrel helyesen osztotta meg. A Kúria szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése megegyezik a jogalkotói

akarattal, döntése a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, részletesen kifejtett és megindokolt, a jogi indokolása a teljes körűsége okán kiegészítésre nem szorul.

- [38] Rámutat a Kúria, abból következően, hogy az ítélet szerint a Htv. melléklet 1.1. pont ötödik mondatát az alperes jogszerűen nem alkalmazta, a felperes részéről e mondatban foglaltakhoz kapcsolódóan benyújtott bizonyítékokat az elsőfokú bíróságnak értékelnie sem kellett, így vonatkozásukban a Pp. 206.§ (1) bekezdését meg sem sérthette.
- [39] Hangsúlyozza a Kúria, hogy jogkérdésben kellett döntenie az elsőfokú bíróságnak, a Htv. melléklet 1.1. pont ötödik mondatának hatóság általi jogértelmezése körében vizsgálta - a kereset keretei között (Pp. 215.§) - a határozatok jogszerűségét. A Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségét nem sértette meg, hanem azt teljesítette akkor, amikor arról tájékoztatta a felperest, hogy a közigazgatási határozat jogszabálysértő voltát köteles bizonyítani. Jogértelmezési vita esetén ez a felperes részéről megfelelőnek minősített, illetve a hatóság által tévesnek értékelt jogértelmezés előtárásából és annak jogi indokolásából áll. A felperesnek ténykérdésben nem volt előterjesztett keresete, így tények bizonyítására vonatkozóan az elsőfokú bíróságnak nem volt tájékoztatási kötelezettsége.
- [40] A Htv. melléklet 1.1. pont első mondata szerint: „A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez tartozó foglalkoztatottak után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap”. A Htv. 52.§ 31. a) pont értelmében „telephely az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye (ingatlana) - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutató, a szélenergia-erőművet (szélkereket), napenergia-erőművet, az irodát, a fiókot, a képviselőket, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutató, vasúti pályát”. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a telephellyel kapcsolatosan is a jogi álláspontját fejtette ki, rögzítve az alapul szolgáló tények körében, hogy felperes kereseti előadása szerint a Miskolc,.....alatti telephelyén munkaerő toborzási, adminisztratív, továbbá munkaerő-közvetítési tevékenységet végzett, Abodon kölcsönzött munkavállalókat irányított. A Kúria a Htv. melléklet 1.1. pont első mondatában, a Htv. 52.§ 31. a) pontjában a telephelyre vonatkozó rendelkezések összevetése alapján - e jogszabályhelyekben a jogalkotónak az iparüzési tevékenységre vonatkozó, külön rendelkezése hiányában - helytállónak értékelte az elsőfokú bíróság azon döntését, hogy jogszerűen járt el az alperes akkor, amikor

felperes miskolci telephelyéhez a főtevékenysége szerinti iparüzési tevékenységet rendelte, a munkaerővel kapcsolatos tevékenységek, így kölcsönzés-, toborzás-, közvetítés és adminisztráció felperes által a perben hivatkozott megosztása nélkül.

- [41] A Kúria az alperesi határozat jogszerűségét a kereset keretei között elbírált elsőfokú ítéletet felülvizsgálta, csak abban a jogkérdésben meghozott döntés jogszerűségét vizsgálhatta a rendkívüli jogorvoslati eljárásban, amelyre az előterjesztésére [Pp. 330.§ (2) bekezdés], illetve a változtatására (Pp. 335/A.§) nyitva álló határidőben előterjesztett kereset vonatkozott. A Kúria jogszabályi lehetőség nélkül az értékelt kérdéseken (amelyeket az ítélete részletesen tartalmaz) kívül a felülvizsgálati kérelem további részeiről - kereset és azt elbíráló jogerős ítélet hiányában - érdemben nem dönthetett, így azokat nem is részletezte. A Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [42] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [43] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. február 14.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina előadó
sk. bíró, Dr. Stefanics Márta sk. bíró